

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳ ಶಕ್ತಿ

ಶರೂನ್ ಸನ್ನಿ

ನಾವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮೆದುಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ. ಆದರೂ ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆ- ಘಟನೆಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗುವ ಕಥೆಯ ನಿರೂಪಣಾ ವಿನ್ಯಾಸವು ನಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಆಳವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಏಕೆ ಬೀರುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರವು ತುಂಬಾ ನಿಖರವಾಗಿದೆ: ನಮ್ಮ ಮೆದುಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ - ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೇಳುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಥೆಯೂ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಸರಣಿಯಾಗಿದೆ, ಇದು ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಅನುಕ್ರಮ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ನಾವು ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರಲಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದ ಅನುಕ್ರಮ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಬಳಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅವರ ಮೆದುಳು ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಅವರನ್ನು ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆ-ಪರಿಹರಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು, ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ (ಇದು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ), ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಾನುಭೂತಿಯ ಕುರಿತ ಆಳವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಲೇಖನವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಕತೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯನ್ನು ತರಗತಿಯ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಸುವ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಳೆಯರಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಏಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ವಿವರಣೆಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು, ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಕಥೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುವುದು ಅಥವಾ ಇತರ ರೀತಿಯ ಓದುವಿಕೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಪುಲವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರೋನಿ (1983) ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ 'ಅದರ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು (ಹೇಳುವವನು), ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ನಿರೂಪಣಾ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ, ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂದಿಗೆ (ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು) ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೇಳುಗರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು, ಕಥೆ ಹೇಳುವವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಮುಖದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡುತ್ತ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಕಥೆಯ ಸಹ-ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವಿಭಿನ್ನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ, ಮಕ್ಕಳು ವಿವಿಧ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹಾಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ, ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಭಾಷೆಯ ಆಳವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ಅವರ ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪೂರ್ವನಿಯೋಜಿತವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಮತ್ತು ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು

ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಹಂತಗಳು

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಕಥಾ- ಪೂರ್ವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಂತರ, ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕಥೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಗಮನ ಕಥೆಯ ಕಡೆಗೇ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಕಥೆಯ ನಂತರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕಥೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಜವಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ (ಫ್ಲಿನ್, 2016), ಮತ್ತು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು ಅಂತಹ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ಪೋರಿ ಸರ್ಕಲ್ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಪದಗಳ ಆಟ, ಪ್ರಾಸಶಬ್ದಗಳು, ಆನ್‌ಸೆಟ್ ಆಂಡ್ ರಿಮ್ (ಪದದ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ಶಬ್ದಗಳು), ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಮಗುವಿನ ಧ್ವನಿರಚನೆಯ (phonemic) ಅರಿವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿಸಲು, ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಉತ್ತಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ (ಸೋಡರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು, 2013). ಮಗುವು ಒಮ್ಮೆ ಸುಮಾರು 50-100 ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದ ನಂತರ, ಭಾಷೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (ಸೋಡರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು, 2013) ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ವೇಳೆಗೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು (ಬ್ರೈನ್, 1996; ಕ್ಯಾಂಬೋರ್ನ್, 1986). ಮಾತನಾಡುವುದು ಮಗುವಿನ ಅದಮ್ಯ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಈ ಕಲ್ಪನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಮೌಖಿಕ-ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಇದು

ಮಗುವಿನ ಮೌಖಿಕ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರೀತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಓದುವ ಶಬ್ದಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಶಬ್ದದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆರಳನ್ನು ಚಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೊದಲ ಹಂತವೆಂದರೆ ಪುಟದಲ್ಲಿನ ಪಠ್ಯವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ-ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾಗಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ಆಹ್ವಾನಿಸಬಹುದು.

ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಭಾಷೆಯ ಸಮೃದ್ಧತೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ತಿರುವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು (ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ನಡುವಿನ ಪುನಃ ಪುನಃ ನಡೆಸುವ ಸಂಭಾಷಣೆ) ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಇದು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಗುವಿನ ಅತಿ ಸಮೀಪದ ಕಲಿಕಾ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ವಯಸ್ಕರು ದೀರ್ಘವಾದ, ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ/ಜಟಿಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ವಿವರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಉಚ್ಚಾರ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯರಚನೆಯು ವ್ಯಾಕರಣ ಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಕಲಿಕೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವಾಕ್ಯ ರಚನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಕರಣಬದ್ಧ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ರೂಪಗಳ ಅರಿವು ಭಾಷೆಯ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಓದಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಮತ್ತು ಸರಳ ರೂಪದ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ (ನನಗೆ ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು). ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಜ್ಜಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಲ್ಲ ಶಬ್ದಕೋಶ ಲಭ್ಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗಿನ ಸಂವಹನವು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಗಳಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಂದುವರೆದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರ್ಥ (Kostelnik, Soderman, & Whiren, 2013).

ಪರಿಚಿತ ಹಾದಿ

ಈ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪರಿಚಿತವಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಓದುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ, ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಓದುವ ವಿಷಯವು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವ ನಡವಳಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವರು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಸಹ ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು. ಕೆಳಗಿನ ರೀತಿಯ ಕಥೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ:

ಒಂದು ಶುಭ್ರ ಮುಂಜಾನೆ, ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮೀನಾ ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಸಿಯ ಸಣ್ಣ ಎಲೆಗಳು ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಆಗಾಗ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಒಂದು ದಿನ, ಆ ಬೀಜಗಳಿಂದ ಎರಡು ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳು ಹೊರಬಂದವು. ಮೀನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಆ ಸಸಿ ಗಿಡವಾಯಿತು. ಸಸ್ಯವು ಬೆಳೆದಂತೆ, ಅವಳು ಸಸ್ಯದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು. ದಿನಗಳು ಕಳೆದಂತೆ, ಮೊಗ್ಗು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಹಳದಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಮೀನಾಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಸಹ ಬಳಸಬಹುದು. ನಾವು ಆಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಚಾರ್ಟ್‌ಗಳಿಂದ (Attribute charts) ರಚಿಸಬಹುದು. ಆಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಚಾರ್ಟ್‌ಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ, ಅದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಶೀಲ ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು (expressive vocabulary) ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೇಲಿನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಬೀಜಗಳನ್ನು

ನೆಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಥಾ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಚಾರ್ಟ್ ಮೂಲಕ, ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹೂವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪದಗಳಾದ 'ಸುಂದರ', 'ಹಳದಿ', 'ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ' ಮತ್ತು ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಒಂದು ಕಥೆಯು ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ.

ಎಳೆಪ್ರಾಯದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ನಿಜ ಜೀವನದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಕಥೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ, ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕಲಿಯುವಾಗ, ಕಲಿಯುವವರು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಪರಿಚಿತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಕಲಿಯುವವರು ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆಯ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವ ಈ ವಿಧಾನವು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕಲಿಕೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಎಳೆಪ್ರಾಯದವರು ಕಲಿಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅಗತ್ಯ ಕೌಶಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಅದು ಆಲಿಸುವುದು, ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೇ ಇರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಕೇಳುವಿಕೆಯು ಎಳೆಪ್ರಾಯದ ಮಕ್ಕಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕೌಶಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಈ ವಿಶೇಷ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆಲಿಸುವುದು ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಲಿಕೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಆಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಏನನ್ನು

ಕಲಾತಿದ್ಧಾರಿಯೋ ಅದರ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಓದುವ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವ ಕೌಶಲಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಔಪಚಾರಿಕ ಸೂಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಇತರೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಳ ಅಗತ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕಥೆ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಸಮಯಾತೀತ ಸಾಧನದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ದುಬಾರಿ ಕಥೆಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಕಲಕಾ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು ಅಥವಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಆಲಸುವುದು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲ; ಇದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಜಾಗೃತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ, ಅವರು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನೋಡುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು, ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು, ಶಿಕ್ಷಕರು 'ಚಿಂತನೆಯ ಸಮಯ' (ಯೋಚಿಸುವ ಸಮಯ)ವನ್ನು ಅನುಮತಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಕಥೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಮಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ವಿವಿಧ ವಯೋಮಾನದವರಿಗಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ಕೆಲವು ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಇಲ್ಲವೆ: ತೇಜಸ್ವಿನಿ ಆಪ್ಟೆ ಮತ್ತು ಸುಜಾತಾ ಪದ್ಮನಾಭ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಅವರ ಪೂಪ್ ಬುಕ್ (Poop Book)

ತಾನ್ಯಾ ಮಜುಂದಾರ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ರವರ 'ದ ಮೋನ್ಸ್ಟರ್ ಹು ಕುಡ್ ನಾಟ್ ಕ್ಲೈಂಬ್ ಅ ಟ್ರೀ (The Monster Who Could not Climb a Tree)

ಕರಡಿ ಟೀಲ್ಸ್ ಅವರಿಂದ ಆರ್ತಿ ಮುತ್ತಣ್ಣ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮಮತಾ ನೈನಿ ಅವರ ವತ್ಸಲಾ ಲವ್ಸ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, (Vatsala Loves Snakes)

ಕರಡಿ ಟೀಲ್ಸ್ ಅವರಿಂದ ಶೋಭಾ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರ ದ ಇನ್ಸೆಕ್ಟ್ ಬಾಯ್ (The insect Boy)

ಕರಡಿ ಟೀಲ್ಸ್ ಅವರಿಂದ ಅಂಶುಮನ್ನಿ ರುದ್ರಾರ ದೋರ್ಜೆಸ್ ಸ್ಟ್ರಿಪ್ಸ್ (Doorjee's Strips)

ಅಂತಿಮ ಟಿಪ್ಪಣಿ

i Onset-rime /ಆನ್ಸೆಟ್-ರಿಮ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಆನ್ಸೆಟ್ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದೇ ಪದದ ಉಚ್ಚರಣೆಯ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ಭಾಗ, ಮತ್ತು ರಿಮ್ ಅದನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಉಳಿದ ಭಾಗ. ರಿಮ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ಲರಾಕ್ಷರವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. <https://www.ektaraindia.in/ektarashop/Lightning?search=Big%20Book&description=true>

ಪರಾಮರ್ಶನಗಳು:

Bryen, D N (1982). *Inquiries into Child Language*. Boston, MA: Allyn and Bacon

Cambourne, B (1986). "Rediscovering Natural Literacy Learning: Old Wine in a New Bottle." Paper presented at the E.S.L. Conference, Singapore

Flynn, E E (2016). Language-Rich Early Childhood Classroom: Simple but Powerful Beginnings. *The Reading Teacher*, 70(2), 159–166

<http://www.jstor.org/stable/44001420>

Roney, R C (2009). A Case for Storytelling in the K-12 Language Arts Curriculum. *Storytelling, Self, Society*, 5(1), 45–54. <http://www.jstor.org/stable/41943299>

Soderman, A K, Clevenger, K. G., & Kent, I. G. (2013). Using Stories to Extinguish the Hot Spots in Second Language Acquisition, Preschool to Grade 1. *YC Young Children*, 68(1), 34–41. <http://www.jstor.org/stable/42731300>

ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀನಿಧಿ ಅಡಿಗ | ಪರಿಶೀಲನೆ: ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಂಡೆಕೋಲು